

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/53/2020
Identifikačné číslo spisu: 5019200497
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5019200497.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľa): T. A. Y., nar. XX.XX.XXXX, W. XX, Ž., zastúpeného: JUDr. Andrea Vladárová, advokátka, Veľká Okružná 17, Žilina, proti žalovanému: Mesto Žilina, Námestie obetí komunizmu 1, Žilina, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti výroku o trovách konania uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/62/2019 zo dňa 3.6.2020, v konaní o návrhu žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému doručiť žalobcovi rozhodnutie žalovaného, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Krajského súdu v Žiline z 9. septembra 2020, sp. zn. 31S/62/2019 vo výroku o trovách konania a vec vracia krajskému súdu v tejto časti na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I. Konanie pred správnym súdom

1. Správnou žalobou opomenutého účastníka podanou Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) dňa 12.8.2012 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému doručiť žalobcovi vydané stavebné povolenia, a to rozhodnutie žalovaného č. 310/2019-670/2019/OD/Mo-SP zo dňa 14.2.2019 a rozhodnutie žalovaného č. 21041/2018-4375/2019-OSP-AD zo dňa 31.1.2019. Žalobca tvrdil, že ako výlučný vlastník pozemku parc. reg. C č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 18 m² v k. ú. Ž., na ktorom má umiestnenú garáž bez súpisného čísla, má k svojej parcele a garáži jediný prístup cez parcelu reg. C č. XXXX/XX, XXXX/XX, ktorej sa týkajú vydané stavebné povolenia. Žalobca vyjadril názor, že v zmysle § 59 ods. 1 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) mal byť účastníkom stavebných konaní, ich začatie mu však žalovaný v zmysle § 61 stavebného zákona nikdy

neoznámil a oznamy uverejňoval verejnou vyhláškou, čím podľa žalobcu postupoval v rozpore so stavebným zákonom.

2. Krajský súd uznesením zo dňa 17.4.2020 vylúčil návrh žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému doručiť žalobcovi rozhodnutie žalovaného č. 21041/2018-4375/2019-OSP-AD zo dňa 31.1.2019 na samostatné konanie s odôvodnením, že toto rozhodnutie vydal dňa 31.1.2019 žalovaný ako všeobecný stavebný úrad stavebníkovi BEST GROUP EU s. r. o. na stavbu „Komenského rezidencia - prístavba, nadstavba a stavebné úpravy objektu s. č. 2620“. Druhé rozhodnutie žalovaného č. 310/2019-670/2019/OD/Mo-SP zo dňa 14.2.2019, ktorého doručenia sa žalobca správnu žalobou domáhal, vydal žalovaný ako špeciálny stavebný úrad pre miestne a účelové komunikácie a povolil ním tomu istému stavebníkovi stavbu „Komenského rezidencia - prístavba, nadstavba a stavebné úpravy objektu č. XXXX, ul. C., Ž.“, SO spevnené plochy - komunikácie a parkoviská, SO dažďová kanalizácia - odvádzanie dažďovej vody zo spevnených plôch.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k správnej žalobe uviedol, že stavebné povolenie č. 310/2019-670/2019/OD/Mo-SP zo dňa 14.2.2019 na stavbu „Komenského rezidencia - prístavba, nadstavba a stavebné úpravy objektu č. XXXX ul. C., Ž.“, SO spevnené plochy - komunikácie a parkoviská, SO dažďová kanalizácia - odvádzanie dažďovej vody zo spevnených plôch nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.3.2019. Nakoľko predmetom povoľovania bola stavba s veľkým počtom účastníkov stavebného konania a keďže ide o líniovú stavbu podľa § 139 ods. 3 stavebného zákona, oznamoval začatie stavebného konania i vydanie stavebného povolenia verejnou vyhláškou na úradnej tabuli Mesta Žilina.

4. Správny súd uznesením zo dňa 3.6.2020 uložil žalovanému povinnosť do 30 dní doručiť žalobcovi stavebné povolenie vydané Mestom Žilina ako špeciálnym stavebným úradom v Žiline, odbor dopravy, referát dopravy a IS č. 310/2019-670/2019-OD/Mo-SP zo dňa 14.2.2019, keď dospel k záveru, že žalobcovi patrí status opomenutého účastníka, nakoľko predmetným stavebným povolením zo dňa 14.2.2019 môžu byť dotknuté jeho práva v zmysle § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona. Zároveň konštatoval neopodstatnenosť oznamovania stavebného povolenia v administratívnom konaní verejnou vyhláškou.

5. Po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o uložení povinnosti žalovanému doručiť stavebné povolenie žalobcovi krajský súd uznesením zo dňa 9.9.2020 konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania v zmysle § 170 písm. b/ S. s. p.

II. Kasačná sťažnosť žalobcu

6. Proti výroku o trovách konania uznesenia zo dňa 9.9.2020 o zastavení konania podal žalobca včas kasačnú sťažnosť a navrhol uznesenie krajského súdu v napadnutom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil si zároveň náhradu trov kasačného konania v zmysle § 467 ods. 3 S. s. p.

7. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci zo strany krajského súdu v zmysle § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). Poukazoval na to, že zo všeobecnej zásady ustanovenej v § 170 písm. b/ S. s. p., podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak bolo konanie zastavené, existuje výnimka podľa § 171 ods. 1 S. s. p. pre prípad, že účastník konania procesne zaviniť zastavenie konania. Potom platí, že trovy konania je povinný hradiť ten účastník konania, ktorý zaviniť, že takéto trovy vznikli. Podľa názoru sťažovateľa v prejednávacom prípade dopadá na žalovaného, ktorý bol vo veci neúspešný, povinnosť nahradiť trovy konania žalobcu, ktorého návrhu na doručenie administratívneho rozhodnutia bolo vyhovené.

8. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

III. Právne posúdenie kasačného súdu

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný preskúmal uznesenie správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Preto podľa § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil uznesenie správneho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

10. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť, či správny súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré v súlade s § 179 ods. 4 S. s. p. zastavil, správne aplikoval ustanovenie § 170 písm. b/ S. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré bolo zastavené. S vyhodnotením tejto otázky krajským súdom sa kasačný súd nestotožnil.

11. Sťažovateľ správne poukazuje na to, že k zastaveniu konania došlo po právoplatnosti uznesenia krajského súdu zo dňa 3.6.2020, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť v stanovenej lehote doručiť sťažovateľovi predmetné administratívne rozhodnutie. Nariadením tohto doručenia správny súd prakticky vyhovel správnej žalobe, keď sa stotožnil s argumentáciou sťažovateľa, že postup žalovaného pri oznamovaní úkonov a rozhodnutí v administratívnom konaní verejnou vyhláškou bol nesprávny a konštatoval, že sťažovateľ bol v stavebnom konaní ako jeho účastník opomenutý, keďže mu podľa práva postavenie účastníka tohto konania patrilo. Správny súd teda svojim postupom uznal správnu žalobu opomenutého účastníka za dôvodnú.

12. Vyhovením tejto správnej žalobe a uložením povinnosti doručiť žalobcovi administratívne rozhodnutie sa v zmysle § 179 S. s. p. konanie o správnej žalobe nekončí, pretože je potrebné vyčkat' na právoplatnosť uznesenia o uložení povinnosti žalovanému. Až potom ukladá zákon správneému súdu konanie zastaviť, čo možno považovať za osobitný prípad tzv. nemeritórneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, hoci správnej žalobe opomenutého účastníka bolo vyhovené.

13. Keďže k faktickému úspechu sťažovateľa v konaní o správnej žalobe opomenutého účastníka viedol podľa názoru krajského súdu nesprávny postup žalovaného v stavebnom konaní, možno konštatovať, že uloženie povinnosti žalovanému doručiť administratívne rozhodnutie sťažovateľovi je práve tou právnou skutočnosťou, pre ktorú bolo konanie podľa § 179 ods. 4 S. s. p. zastavené. Zavinenie zastavenia konania preto z procesného hľadiska je potrebné pričítať žalovanému, ktorý je z tohto dôvodu povinný nahradiť trovy konania o dôvodne podanej správnej žalobe.

14. Z uvedených dôvodov sa kasačný súd stotožnil s argumentáciou sťažovateľa o naplnení dôvodov pre aplikáciu § 171 ods. 1 S. s. p. a preto postupoval podľa § 462 ods. 1 S. s. p. a výrok napadnutého uznesenia správneho súdu o trovách konania zrušil a vec vrátil v tejto časti správneému súdu na ďalšie konanie, v ktorom bude právnym názorom kasačného súdu viazaný.

15. Správny súd v ďalšom konaní rozhodne aj o náhrade trov kasačného konania v zmysle § 467 ods. 3 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.